ALDATICI 7 SÖZ

- يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ

- ***Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz gerçektir. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın, o aldatıcı (şeytan) da Allah hakkında sizi kandırmasın.***

- اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِ

- ***6: "Şüphe yok ki şeytan sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman bilin. Çünkü o kendisine uyacaklara yakıcı ateşin mahkûmlarından olsunlar diye çağrıda bulunur."***

1.Benim Kalbim Temiz

- “Benim kalbim temiz” cümlesini çevrenizdeki insanlardan ya da bizzat kendi nefsinizden sıklıkla duyabilirsiniz. Bu söz nefsin en birinci savunma mekanizmalarından biridir. Kendisinden daha iyi yaşayan birini gördüğünde ya da yapmadığı ancak yapması gereken amelleri işittiğinde, hemen savunmaya geçer ve “Önemli olan kalp temizliği, benim kalbim temiz, kimseye kötülüğüm dokunmaz” gibi laflarla nefis kusurunu örter, ayıbını gizler.

- Ancak Cenab-ı Hak şöyle buyurur:
- اَلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى
- ***Necm, 53/32. "Onlar ki, (bazen hata ederek işledikleri) küçük günahlar hâriç, büyük günahlardan ve fuhşiyâttan (mutlaka) kaçınırlar. Şüphesiz ki Rabbin, mağfireti pek geniş olandır. O sizi, gerek yerden (topraktan) yarattığı zaman, gerekse siz analarınızın karnında bir cenin iken en iyi bilendir. O hâlde nefislerinizi temize çıkarmayın! O, takva sâhibi olanı en iyi bilendir."***

- Ayrıca yalnızca imana sahip olmak ve “kalbin temizliği” kurtuluşumuz için yetecek olsaydı; Rabbimiz Kuran’ı Kerim’de cennete girecek olanlar için sıklıkla “iman edip salih amel işleyenler” lafzını kullanmazdı.
- اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُوا اَنْ يَقُولُوا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ
- ***Ankebut, 29/2: "İnsanlar, denenip sınavdan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demekle bırakılacaklarını mı sanıyorlar?"***
- Kalbi en temiz olan Peygamber Efendimize dahi ölünceye kadar ibadet etmesi emredilmiştir.
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ
- ***Hicr, 15/99: "Kesin olan şey gelinceye kadar rabbine kulluk et."***

2.Tek Seferden Bir Şey Olmaz

- Sigara, uyuşturucu ve kumar gibi kötü alışkanlıklara insanların genellikle bu sözle başladığı herkesin malumudur. Diğer günahlara olan bağımlılıklarımız da genellikle onlara karşı gösterdiğimiz “bir kereden bir şey olmaz” tavrı sebebiyle oluşmaktadır. Tekrarlana tekrarlana o günah manevi yaralara ve hastalıklara dönüşmekte ve bizi Allah’tan uzaklaştırmaktadır.
- “Her bir günahta küfre giden bir yol vardır” sözü bu şekilde önemsenmeyen günahların insanı küfre götüren yolda bir “ilk adım” niteliğinde olduğuna açık bir delildir.

- بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِه خَطِيئَتُهُ فَاُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

- ***Bakara, 2/81: "Hayır! Kim bir kötülük işler de kötülüğü kendisini çepeçevre kuşatırsa işte bu kimseler cehennemliktirler; onlar orada ebedî olarak kalırlar."***

- Hz. Peygamber buyurdu ki:
- إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبَهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ { كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }
- *Kul bir hata işlerse kalbine siyah bir nokta konulur. Şayet o günahtan el çeker, bağışlanma diler, tevbe edip Allah'a dönerse kalbi cilalanır. Eğer bunları yapmaz günah ve hataya devam ederse siyah nokta artırılır ve neticede bütün kalbini kaplar. İşte Allah'ın Mutaffifin sûresi 14. ayetinde:* ***"Yaptıkları yüzünden kalpleri pas tutmuştur."*** *Diye anlattığı pas işte budur.*[1]

[1] Tirmizi, İbn Mace.

3. Herkes Yapıyor

- Bu sözü az veya çok şöyle veya böyle her nefis sıklıkla söyler. Çevredeki insanların duyarsızlığı, gafleti veya küfrü bizde ister istemez bir aşinalık ve ülfet meydana getiriyor. Anne babaya saygısızlıktan, gayri meşru kız-erkek ilişkilerine kadar günahların çevremizde bu denli yaygınlaşması bize o günahları gittikçe normalleştiriyor. Bu vaziyette, bir haramı işlememek için zorlandığımız anda, nefis hemen başkalarını örnek göstererek "herkes böyle" diyerek onu bizde meşrulaştırmaya çalışıyor. Halbuki herkes tek başına ölecek, tek başına kabre girecek ve tek başına hesap verecek.

- وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِه وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصيرُ

- ***Fatır, 35/18: "Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez (taşıdığı, kendi günah yükküdür). Günah yükü ağır gelen kimse onun taşınması için yardım çağrısında bulunsa -çağrılan yakını bile olsa- o yükten hiçbir şeyi başkası üzerine alamaz. Sen ancak, görmedikleri halde rablerinden korkanları ve namazı özenle kılanları uyarabilirsin. Kim arınırsa sadece kendi yararına arınmış olur. Her şeyin sonu Allah'a varır."***

4. Devir Değişti

- Ne kadar tanıdık değil mi? “Devir değişti artık böyle giyinme, devir değişti bunlara inanma” gibi cümleleri de nefsimizden sıklıkla duyabiliriz.
- Evet devirler Allah’ın emriyle değişiyor, adetler yenileniyor, modalar eskiyor, düşünceler yıpranıyor, insanlık ilerliyor… Ancak şu var ki; ölüm değişmiyor, insanın bu dünyaya gönderiliş maksadı değişmiyor.
- كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
- ***"Her canlı ölümü tadar. Bir imtihân olarak sizi hayırla da şerle de deniyoruz. Ve siz ancak bize döndürüleceksiniz..."***[2]

---

[2] Enbiya, /35.

- Aksine her şeyin maddileştiği, sığlaştığı ve tekdüzeleştiği şu çağımızda bunlar şiddetleniyor ve insanı geri dönülmez buhranlara sürüklüyor.
- Evet, ölümün değişmediği bir dünyada insanlık ilerlese, düşünce tarzları konuşma biçimleri vs. değişse ne değişir? Hepimiz ölüme her geçen süratle koşmakta iken, dünyada keşfedilen hangi "ilerici değişim" bizi bundan men edecek ve yaratılışımızın gayesini değiştirebilecek? Nefse bu konuda verilecek en iyi ikaz belki şu hadisi hatırlatmakla olur.
- أَكْثِرُوا ذِكْرَ هَاذِمِ اللَّذَّاتِ
- *"Ağız tadını bozan ölümü çok hatırlayınız"*[3]

******

[3] Tirmizi.

- Hz. Ömer'in, ölümü devamlı hatırında tutmak için yüzüğünün üzerine şu sözü yazdırmıştır:

- **كَفَى بِالْمَوْتِ وَاعِظًا يَا عُمَرُ**

- *“ Ölüm sana vaiz olarak yeter, ey Ömer!”*

5. Sonra Yaparım

- Sonra.. sonra…sonra. Belki de hiç gelmeyecek bir sonraya atılan bir kulluk.. "Sonra yaparım" cümlesi nefsin en çok tekrarladığı bahanelerin başında geliyor. Sonra ama ne zaman? Yarın mı? 3 gün sonra mı? Evlenince mi? İş sahibi olunca mı? Ya da daha fazlası; yaşlanınca mı? Bu bahanenin en büyük kaynaklarından biri ömrümüzün ebedi olduğunu düşünmektir.

- Peygamber Efendimiz bu konuda şöyle buyuruyor:

- **يَا عَلِيُّ، لَا تَكُونَنَّ فَتَّانًا – أَوْ قَالَ: مُخْتَالًا – وَلا تَاجِرًا إِلا تَاجِرَ الْخَيْرِ، فَإِنَّ أُولَئِكَ هُمُ الْمُسَوِّفُونَ فِي الْعَمَلِ**

- *"Ey Ali! Fitnecilik yapan veya böbürlenip kibirlenen, kimse olma; iyi, güzel şeylerin ticareti dışında ticaret eden de olma. Muhakkak ki, onlar amellerini geriye erteleyen kimselerdir."*[4]

---

[4] Müsned.

6. Allah Affeder

- Allah’ın yalnızca affediciliğini nazara vererek, insanı amelden uzak tutmak şeytanın ve onu dinleyen nefs-i emmârenin (kötülüğe davet eden nefsin) en büyük kozlarından biridir. Zira ayette buyruluyor ki:
- يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ
- ***Fatır, 35/5: “Ey insanlar! Muhakkak ki Allah’ın va’di haktır. Öyle ise dünya hayatı sakın sizi aldatmasın! Ve sakın o çok aldatıcı (şeytan), sizi (isyâna sürüklerken) Allah(’ın affına güvendirmek) ile kandırmasın!”***

- İnsan bir günah işlediğinde, şeytan hemen ona Allah'ın affediciliğini öne sürer ve "Bir şey olmaz, Allah affeder" der. Bunu dinleyen nefis de günah işlese bile nasılsa affolunacağını düşünerek hiç çekinmeden günahlara girebilir. Halbuki kimi affedip kimi affetmeyeceğine ancak Cenab-ı Hak karar verir. Şeytan bu noktada Allah'ın "Kahhar" (Kahredici) olan ismini bize unutturur.

- Makbul tevbenin özellikleri Kur’an-ı Kerim’de şöyle anlatılmaktadır:

- إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُوْلَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

- ***Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.***

- وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُوْلَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

- ***Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır.***[5]

---

[5] Nisa, 4/17-18.

- Bizler ise, korku ve ümit arasında olmalıyız. Yani Cenab-ı Hakk'tan hakkıyla korkabilmeli ve aynı zamanda O'nun rahmetinden asla ümit kesmemeliyiz.

- قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

- ***De ki: Ey nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım!. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz. Şüphe yok ki, Allah bütün günâhları bağışlar. Muhakkak ki, O, çok bağışlayıcıdır, çok esirgeyicidir.***[6]

---

[6] Zümer, 39/53.

- “Rasulullah Efendimiz, ölüm halinde bulunan bir gencin yanına gitti. Gence:
- *“Kendi halini nasıl görüyorsun?”*, diye sordu. Genç:
- “Allah’ın rahmetini umuyorum. Günahlarımdan da korkuyorum”, dedi. Bunun üzerine Efendimiz şöyle buyurdu:
- *“Bir kulun kalbinde bu ikisi bir araya gelirse, Allah Tealâ o kula umduğunu verir, korktuğundan emin kılar.”*[7]

---

[7] Tirmizi, İbn Mace.

7. Bu Kadar Abartma!

- Neyi abartmamalıyız? Bizi yoktan var eden, sayamayacağımız nimetleriyle bizi her an perverde eden, tüm korkularımızdan bizi emin kılan ve az bir fiyat karşılığında bize cennetini ve cemalini vaaden Rabbimize olan kulluğumuzu mu?
- Bu, şüphesiz ki ancak hazır lezzete tabi olan nefsimizin bir bahanesidir. Dünya lezzetlerini kaçırmamak adına, Rabb'imizin bize olan ihsanlarının yanında bir hiç hükmünde olan ibadetlerimizi azaltmamızı, onlara ayırdığımız vaktin bir kısmını hatta hepsini dünyaya ayırmamızı istiyor.
- Halbuki dünyanın geçici ve boş lezzetleri zehirli bir bal hükmündedir. Görünüşte tatlı gelir ancak yedikten sonra zehrini hissederiz. Son nefes gelinceyeye kadar ise bize karın ağrısı çektirir.

- Daha acısı ise, bunun bizi ebedi ticaretten mahrum bırakması ve Allah muhafaza nefsin kendi kendisini cehenneme sürüklemesidir.
- **وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ**
- ***En'am, 6/32: "Dünya hayatı, eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır. Aklınızı kullanmaz mısınız?"***